

ægtefæller og samlevere, idet det må antages, at skyldnerens ægtefælle eller samlever har haft mulighed for at forøge sin levestandard i kraft af den skete gældsætning. Der er endvidere rådets opfattelse, at skyldnerens ægtefælle eller samlever ikke skal bidrage økonomisk til skyldnerens kreditorer i videre omfang end, hvad der følger af den ovennævnte Højesterets kendelse, således at skyldnerens indkomst fortsat bør udgøre maksimum for, hvad der skal ydes i afdrag til dennes kreditorer.

Det er dog samtidig rådets opfattelse, at der er behov for at modificere udgangspunktet i visse situationer, hvor en absolut anvendelse af husstandsprincippet vil kunne føre til et mindre rimeligt resultat. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis samlivet er af væsentligt nyere dato end gælden.

Det er Konkursrådets opfattelse, at en skyldners nye ægtefælle eller samlever ikke skal være med til at betale skyldnerens gamle gæld, dvs. gæld, der er stiftet inden samlivets etablering. Konkursrådet foreslår derfor, at en ægtefælles eller samlevers indtægt ikke skal medtages i gældssaneringsbudgettet, hvis skyldnerens gæld er opstået før samlivsforholdets etablering. Herved sikres, at en skyldners ægtefælle eller samlever alene skal bidrage til gældens afvikling, hvis den pågældende har kunnet deltage i den forøgede forbrugsmulighed, gældssætningen har muliggjort eller tilsigtet.

Konkursrådet peger på, at en regel, der fraviger husstandsprincippet, primært bør dække de situationer, hvor skyldnerens gæld i al væsentlighed hidrører fra gældsstiftelse fra før samlivets påbegyndelse. Reglerne om gældssanering har karakter af konkrete lempelsesregler, og der bør derfor ikke i alle sager, hvor skyldneren har stiftet gæld inden samlivets påbegyndelse, foretages en mere præcis opgørelse af, hvor meget den nye samlever har kunnet drage fordel af gældsstiftelsen.

Er skyldnerens gæld i al væsentlighed stiftet inden samlivets påbegyndelse, bør skyldnerens samlever eller ægtefælle efter Konkursrådets opfattelse hverken bidrage helt eller delvist til gældens afvikling. Der skal således ikke foretages nogen opdeling af gældsposter stiftet før og efter samlivets etablering.

Har skyldneren forsøgt at etablere et kreditorly ved den nye samlever, der ikke skal bidrage til at betale på gælden, herunder f.eks. ved at anvende skyldnerens indtægter efter samlivets etablering til sikring af friværdi i en ejendom i ægtefællens eller samleverens navn eller til køb af aktiver, hvor samleverens eller ægtefællens indtægter ikke har været tilstrækkelige til at dække ydelserne på nyanskaffelserne, bør gældssa-

nering efter Konkursrådets opfattelse nægtes, jf. forslaget til konkurslovens § 197, stk. 2, nr. 5 (lovforslagets § 1, nr. 3).

I de sager, hvor husstandsprincippet således fraviges, fordi samlivet er etableret senere end gælden, bør det efter Konkursrådets opfattelse sikres, at skyldnerens kreditorer ikke belastes af det »overforbrug«, som en eventuel ny »velstående« samlever eller ægtefælles forhold tillader.

Udformes budgetreglerne sådan, at skyldneren skal bære halvdelen af husstandens samlede udgifter, vil det formentlig medføre et øget antal sager, hvor skyldnerens udgifter bliver så høje, at den procent, hvortil fordringerne nedsættes, må fastsættes til 0, dvs. at gælden bortfalder i sin helhed. En sådan udvikling vil efter Konkursrådets opfattelse ikke være hensigtsmæssig.

Konkursrådet finder derfor, at skyldneren i de sager, hvor husstandsprincippet fraviges, maksimalt skal kunne medtage halvdelen af en rimelig udgift til de poster, der kan medtages som særskilte poster på budgettet, jf. pkt. 4.3.2. ovenfor. Skyldneren kan i disse sager således af sin nettoindkomst alene afholde halvdelen af det beløb, som skifteretten vurderer, er rimelige fællesudgifter for hele husstanden. Dette gælder, selv om husstanden har højere udgifter, der kan afholdes af den nye ægtefælles eller samlevers indtægt.

Det overordnede princip i Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 45, hvorefter husstanden maksimalt skal bidrage økonomisk til skyldnerens kreditorer med et beløb svarende til skyldnerens indkomst, fraviges således efter Konkursrådets forslag i disse sager, hvor gælden i al væsentlighed er stiftet før samlivets påbegyndelse. Skyldneren bør efter rådets opfattelse i disse tilfælde maksimalt bidrage med nettoindkomsten med fradrag af halvdelen af husstandens rimelige udgifter. Dette indebærer samtidig, at husstandens samlede udgifter i et tilfælde, hvor den nye samlever eller ægtefælle ikke skal bidrage til gældens afvikling, ikke vil have nogen overgrænse i gældssaneringsammenhæng, når blot udgifterne afholdes af den nye ægtefælle eller samlever ved siden af dennes bidrag til husstandens rimelige fællesudgifter.

4.4.2.2. Konkursrådet anfører, at der har været rejst kritik af, at ydelser, der tilfalder skyldneren i anledning af dennes børn, i visse tilfælde kommer kreditorerne til gode, idet ydelserne overstiger det beløb vedrørende børnene, der tillades medtaget på budgettet. Konkursrådet anfører endvidere, at rådet ikke er i besiddelse af statistisk materiale, der belyser, i hvor